

USRR
KOMITET BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWOWEGO (KGB)
UKRAIŃSKIEJ SRR

1 listopada 1978 r.

Kijów

Nr 383/ob

Odtajnione

~~Tajne~~

24/2-3406 30.08.2013 r.

Egz. nr 1

KOMITET CENTRALNY KOMUNISTYCZNEJ PARTII
UKRAINY

KOMUNIKAT

stan na 1 listopada 1978 roku

Na terenie Ukraińskiej SRR przebywa 11831 cudzoziemców z krajów kapitalistycznych i krajów rozwijających się:

– akredytowani w ZSRR dyplomaci – 7

w Kijowie – 5 (współpracownicy ambasady USA W. Kowanc, F. Trubwasser, J. Ofner; radca i I sekretarz ambasady Australii W. J. Tinny, W. D. Delaney);

w Charkowie – współpracownik ambasady Francji E. Jue;

w Odessie – I sekretarz ambasady Senegal Modu Dia;

– turyści – 488

w Jałcie – 216, Kijowie -119, Odessie – 85, Lwowie – 34, Charkowie – 27, w innych miastach – 7. Z USA – 155, Anglii – 90, RFN – 3, Francji – 1, Kanady – 24, z innych państw NATO – 2, z pozostałych państw – 213;

– specjaliści obcokrajowcy – 512

w obwodzie donieckim – 95, odeskim – 72, dniepropietrowskim – 66, woroszyłowgradskim – 55, czerkaskim – 42, w pozostałych obwodach – 187;

– aspiranci, stażyści, studenci, uczący się w technicach, szkołach – 9203

w Kijowie – 2400, Charkowie – 1859, Odessie – 1635, Doniecku – 1402, Lwowie – 521, Zaporozu – 495, Symferopolu – 250, w pozostałych miastach – 641;

– przyjezdni w prywatnych sprawach – 91

w obwodzie zaporoskim – 11, lwowskim – 10, woroszyłowgradskim – 9, donieckim – 7, charkowskim – 7, w pozostałych obwodach – 47;

– inne kategorie – 1253 osoby

w porcie Odessy i Sewastopolu znajduje się 5 statków krajów kapitalistycznych i rozwijających się, których załogi składają się z 272 osób, wśród nich: dwa statki z Indii – 96 osób, jeden z Syrii – 118, jeden z Turcji – 31, jeden z Norwegii – 27.

Na terenie Ukrainy przebywa również 21276 obywateli krajów socjalistycznych, wśród nich jest 7287 aspirantów, stażystów, studentów, uczących się w technikach, szkołach.

Wybór kardynała K. Wojtyły na zwierzchnika Kościoła rzymskokatolickiego

16 października 1978 r. nowym papieżem Kościoła rzymskokatolickiego został arcybiskup Krakowa kardynał Karol Wojtyła, urodzony w 1920 roku, który przybrał imię Jan Paweł II. Należy podkreślić, że (zgodnie z przybranymi imionami - tłum.) nowy papież (deklaruje, że - tłum.) będzie kontynuował przejętą koncepcję polityki zagranicznej Jana XIII i Pawła VI.

Na podstawie danych KGB ZSRR, bez względu na deklaracje nowego Papieża o zamiarach kontynuacji linii politycznej swoich poprzedników, fakty z jego dotychczasowej działalności świadczą o tym, że ma on swoją „własną koncepcję”, polegającą na orientacji na „świat zachodni” i aktywizacji Kościoła katolickiego w krajach socjalistycznych.

Wojtyła w PRL stał na czele grupy prawicowych biskupów, krytykujących kardynała Wyszyńskiego za „nadmierne ustępstwa wobec władzy komunistycznej”. Aktywnie wspierał działaczy tak zwanego „Znaku” – reakcyjnej organizacji katolickiej w Polsce, wydającej gazetę, która występowała z nikiemnymi atakami na tow. Gierka przy okazji podsumowania jego wizyty w Watykanie w październiku 1977 roku i obwiniała kardynała Wyszyńskiego o „zdradę interesów katolików w Polsce”. W reakcyjnych kręgach Zachodu Wojtyła stał się znany jako „bojownik o prawa człowieka w Polsce”, żądający przywrócenia „tradycyjnych lekcji religii w szkołach”, który oświadczył, że „Kościół jest ostatnią podporą wolności”.

Wojtyła podtrzymuje bliskie kontakty z doradcą prezydenta USA Z. Brzezińskim oraz antykomunistą i wrogiem ZSRR austriackim kardynałem Königiem. Wśród polskich biskupów Wojtyła znany jest z orientacji germanofilskiej. Wezwał on niemieckich biskupów do nieuznawania granicy na Odrze i Nysie. Zajmował nieprzejednanie negatywną pozycję w sprawie działalności diecezji zgodnie z państwowymi granicami ZSRR i PRL (chodzi o dostosowanie granic diecezji do granic państwa po II wojnie światowej – przyp tłum.), namawiał polski episkopat do wzmocnienia wpływu na parafie na Białorusi, Litwie, Ukrainie.

Na koronacji (inauguracji pontyfikatu – tłum.) Wojtyła opowiedział się za „otwarcie drzwi wszystkich kościołów”, czyli faktycznie wezwał duchowieństwo katolickie do przeprowadzenia masowych mszy, procesji do lokalnych kościołów i pielgrzymek do „miejsc świętych”, co może być wykorzystane przez reakcyjnie nastawione duchowieństwo do rozpalania wśród wierzących fanatyzmu religijnego, propagowania reakcyjnych i nacjonalistycznych poglądów, wzmocnienia wspólnot katolickich.

Biorąc pod uwagę, że wybór Wojtyły na papieża może doprowadzić do znacznej aktywizacji katolików i unitów na Ukrainie, organy KGB USRR opracowują metody aktywnego przeciwdziałania wywrotowym dążeniom Watykanu, wykrycia i udaremnienia wrogich działań jego emisariuszy i misjonarzy, ujawnienia i przejęcia kanałów łączności z katolikami i unitami na terenie republiki (liczba parafii katolickich – 98, księży – 43, według danych operacyjnych oblicza się obecność 1000 unickich księży, mnichów, mniszek i unitów-„pokutników”). Zastosowano środki do wykrycia kontaktów Wojtyły na Ukrainie i powiązanych z nim środowisk, by przyjrzeć się im w celu zaangażowania ich do współpracy, uzyskania źródeł operacyjnych wśród autorytetów katolickiego i unickiego duchowieństwa, by nie dopuścić do aktywizacji i zapobiec możliwym antyspołecznym działaniom katolików i unitów, a także wykorzystania ich w zakresie otrzymania informacji o wywrotowych planach Watykanu.

Konfiskata przemytu u cudzoziemców

obwód lwowski

W październiku 1978 roku na kontrolnym przejściu granicznym „Mościska” i „Szeginie” u 5 obywateli PRL, którzy wyjeżdżali z ZSRR, skonfiskowano przemycane towary (przemysłowe, cieszące się dużym popytem, radziecka waluta) na ogólną sumę 2627 rubli.

W porozumieniu z prokuraturą obwodu, wobec polskich obywateli nie wszczęto postępowania karnego. O ich bezprawnych działaniach powiadomiono władze PRL. Przedmioty przemytu i 4 samochody zostały zaliczone na poczet dochodu państwa.

Przekazano (stosowną) informację do KGB ZSRR.

Ogłoszenie oficjalnej nagany

obwód charkowski

26 lipca 1978 r. do KGB USRR z Sekretariatu Prezydium Rady Najwyższej Ukrainiejskiej SRR przekazano nadesłany pocztą z Charkowa anonimowy list, zawierający złośliwe nieprzyjazne ataki na jednego z kierowników KPZR i państwa radzieckiego.

Po zastosowaniu odpowiednich środków ustalono, że autorem listu jest mieszkaniec miasta Gotwald (obecnie Zmijiw – tłum.) obwodu charkowskiego

Majboroda N. I., urodzony 1907 roku
Ukrainiec, bezpartyjny, wykształcenie
3 klasy, inwalida Wielkiej Wojny Ojczyźnianej
II grupy.

Od 1976 i 1977 r. Majboroda wysłał dwa podobne listy do redakcji gazety „Prawda” i KC Leninowskiego Komunistycznego Związku Młodzieży Ukrainy (raportowano 20 grudnia 1977 r. nr 471/cb). Specjaliści KGB potwierdzili autorstwo tych listów. W urzędzie KGB przeprowadzono z nim rozmowę na temat tych listów, jednak nie przyznał się do ich autorstwa.

W związku z wysłaniem przez niego anonimowego listu do Prezydium Rady Najwyższej USRR 24 grudnia b. r., w Urzędzie KGB przeprowadzono z nim profilaktyczną rozmowę z udziałem prokuratora obwodowego, w trakcie której przyznał się do autorstwa wszystkich w/w listów. Wyjaśnił, że pisał to pod wpływem skomplikowanych, nienormalnych relacji w rodzinie i z powodu swojej politycznej niedojrzałości. Zapewnił, że podobnych rzeczy nie będzie więcej robić.

Zgodnie z Rozporządzeniem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR z 25 grudnia 1972 r. Majboroda otrzymał oficjalną naganą.

Operacyjna obserwacja Majborody jest kontynuowana.

Kradzież broni

obwód chmielnicki

31 października 1978 r. w mieście Sławuta ujawniono kradzież małokalibrowej strzelby ze zbrojowni szkoły średniej nr 3, dokonaną poprzez włamanie przez drzwi i za pomocą wytrychu.

Śledztwo prowadzą organy milicji. Urząd KGB świadczy pomoc w poszukiwaniu przestępcy i ukradzionej broni.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWOWEGO (KGB) USRR

F. Fedorczuk

Tłumaczenie Jarosław Prystasz

(w ramach projektu 3R College of Europe w Natolinie)